

drøftede Spørgsmaal om Betydningen af de Unges dyrevenlige Opdragelse, ligesom hun heller ikke blev træt af at vække fremragende Personers Interesse for Sagen. Men fremfor alt var Prindsesse Eugénie en varm Modstander af Vivisektionen, og ingen Sofismer fik nogensinde Bugt med hendes faste Overbevisning, at Mennesket ikke har Lov til at underkaste følgende Væsener Fortræd, selv om Formaalet er nok saa ideelt. Det var ogsaa i hendes Salon, at „Nordisk Samfund til Bekæmpelse af det videnskabelige Dyrplageri“ blev stiftet i Oktober 1882. Prindsessen tegnede sig som første Medlem, og den til Samfundet knyttede Damekomité holdt i en Række af Aar Møder i hendes Bolig under hendes Ledelse. Ved hendes Død mistede Dyrebeskyttelsen i Norden en trofast Forkæmperinde.

I Norge varede det længe, før Kvinderne begyndte at tage sig af Dyrenes forsømte Sag. Ganske vist var der enkelte, som viste stor Lyst til at arbejde for den paa en mere virksom Maade end blot i Hjemmet, men til at slutte sig sammen med dette Formaal for Øje syntes der at mangle Kræfter i en politisk stærkt bevæget og for Kvindens Ret kæmpende Tidsalder. Saa meget glædeligere var det, da det lykkedes Fru Professorinde *Esmark* i Samfund med andre ansete Kvinder i 1893, at stifte en norsk Kvindeforening til Beskyttelse af Dyr, der nu tæller 300 Medlemmer. Allerede inden Foreningen stiftedes, gjorde Fru *Esmark* sig bemærket ved at træde varmt op mod Mishandling af Dyr, og med den hende egne Energi slap hun ikke den Sag, hun havde taget op, før Autoriteterne var sat i Bevægelse. Hun traadte frem for Offentligheden ved at faa istandbragt en Indsamling af Penge til Indkøb af Skydemasker. For denne sin Virksomhed blev hun i 1888 valgt til Æresmedlem af Foreningen til D. B. i Christiania. Sidste Foraar har hun stiftet en Børneforening, der tæller 4,000 Børn. Dirigent for denne Forenings Arbejdskomité er Fru *Thora Lund*. En anden Forbundsfølle maa ogsaa her nævnes, Fru *Thea Ebbel*, der indtager en fremragende Plads blandt Norges Lærerinder og omfatter Skolegerningen med Liv og Sjæl. I „Almuevennen“ har T. Ebbels Skrifter omhandlet Lærerstandens Forpligtelser til at civilisere og opdrage Børn til at gøre deres Pligt mod deres Medskabninger, høje saa vel som lave, Mennesker som Dyr. Da det er en Livsbetingelse for Dyrebeskyttelsen, at Lærerstanden i sin Helhed faar Syn paa dens eminente Betydning for de Unges Opdragelse, bør man være Fru *Ebbel* taknemlig for den varme Sympathi, hun skænker Sagen.

Vender vi os nu til de andre evropæiske Lande, saa indtager engelske Damer en betydelig Plads paa Dyrebeskyttelsens Omraade. Den bekendte Forfatterinde *Frances Power Cobbe* har Krav paa alle humanitæts tænkende Menneskers Taknemlighed og Beundring.